

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 109/23

Luxembourg, 22. junij 2023

Sodba Sodišča v zadevi C-823/21 | Komisija/Madžarska (Izjava o nameri, ki se poda pred vložitvijo prošnje za azil)

Madžarska je neutemeljeno spodkopala možnost vložitve prošnje za azil

Madžarska s tem, da možnost vložitve prošnje za mednarodno zaščito pogojuje s predhodno vložitvijo izjave o nameri na veleposlaništvu v tretji državi, ni izpolnila svojih obveznosti na podlagi prava Unije

Madžarska je leta 2020 po izbruhu pandemije covid-19 sprejela nov zakon, s katerim je nekaterim državljanom tretjih držav ali osebam brez državljanstva, ki so na ozemlju te države članice ali na njenih mejah in ki želijo, da se jim prizna mednarodna zaščita, naloženo, da upoštevajo predhodni postopek. S to ureditvijo se od njih zahteva, da odidejo na madžarsko veleposlaništvo v Beogradu (Srbija) ali v Kijevu (Ukrajina), da bi tam osebno predložili izjavo o nameri glede vložitve prošnje za mednarodno zaščito. Pristojni madžarski organi lahko po preučitvi te izjave odločijo, da tem državljanom tretje države ali tem osebam brez državljanstva izdajo potno listino, ki jim omogoča vstop v državo članico, da bi tam vložili tako prošnjo za mednarodno zaščito.

Evropska komisija je štela, da Madžarska s sprejetjem teh določb ni izpolnila obveznosti na podlagi prava Unije, zlasti Direktive o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite. Pri Sodišču je vložila tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti.

Sodišče je v sodbi z današnjega dne razsodilo, da **Madžarska s tem, da možnost nekaterih državljanov tretjih držav ali oseb brez državljanstva – ki so na ozemlju Madžarske ali na mejah te države članice – da vložijo prošnjo za mednarodno zaščito, pogojuje s predhodno vložitvijo izjave o nameri na madžarskem veleposlaništvu v tretji državi** in izdajo potne listine, ki jim omogoča vstop na madžarsko ozemlje, **ni izpolnila svojih obveznosti** iz direktive.

Sodišče je najprej ugotovilo, da te osebe spadajo na področje uporabe te direktive. Iz obveznosti, določene v madžarskem pravu, da se navedene osebe najprej obrnejo na madžarski veleposlaništvi v Beogradu ali v Kijevu, ne more izhajati, da bi bilo treba za te osebe šteti, da so se omejile na vložitev prošnje za diplomatski ali teritorialni azil na predstavnitvi v tujini, za katero se navedena direktiva ne uporablja.

Sodišče je nato preučilo, prvič, ali madžarska ureditev pomeni omejitev pravic, ki izhajajo iz direktive, in drugič, ali je ta omejitev glede na pravo Unije lahko utemeljena.

Sodišče je na prvem mestu navedlo, da **pogoj v zvezi s predhodno vložitvijo izjave o nameri ni določen v direktivi in je v nasprotju s ciljem zagotavljanja učinkovitega, enostavnega in hitrega dostopa do postopka za priznanje mednarodne zaščite.**

Poleg tega je **s to ureditvijo** po mnenju Sodišča **zadevnim državljanom tretjih držav ali osebam brez državljanstva onemogočeno dejansko uresničevanje njihove pravice**, kot je zagotovljena v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, **da na Madžarskem zaprosijo za azil.**

Sodišče je na drugem mestu štelo, da **uvedene omejitve ni mogoče utemeljiti s ciljem varovanja javnega zdravja in, natančneje, z bojem proti širjenju covid-19, na kar se je sklicevala Madžarska.**

Čeprav lahko države članice za vložitev prošnje za mednarodno zaščito izjemoma določijo posebne pogoje za omejitev širjenja nalezljive bolezni na svojem ozemlju, morajo biti ti pogoji primerni za zagotovitev takega cilja in glede na ta cilj sorazmerni.

Sodišče pa je ugotovilo, da obveznosti, da državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva odidejo na veleposlaništvo v tujini in se tako potencialno izpostavljajo tveganju okužbe s covidom-19, ki bi ga lahko nato širili na Madžarskem, **ni mogoče šteti za ukrep, ki bi bil primeren** za boj proti širjenju pandemije.

Postopek, ki je uveden na Madžarskem, poleg tega pomeni **očitno nesorazmeren poseg** v pravice prosilcev za mednarodno zaščito, da podajo prošnjo za mednarodno zaščito takoj, ko prispejo na madžarsko mejo.

Sodišče je v zvezi s tem navedlo, da ta država članica ni dokazala, da ni bilo mogoče sprejeti drugih ukrepov, ki bi omogočili ustrezno uskladitev učinkovitosti pravice vsakega državljan tretje države ali osebe brez državljanstva, da na njenem ozemlju ali na njenih mejah poda prošnjo za mednarodno zaščito, na eni strani in boja proti nalezljivim boleznim na drugi.

OBVESTILO: Tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti lahko zoper državo članico, ki ni izpolnila obveznosti iz prava Unije, vložijo Komisija ali druga država članica. Če Sodišče ugotovi, da obveznosti niso bile izpolnjene, mora ta država članica v kar najkrajšem času sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe.

Če Komisija meni, da država članica ni sprejela ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe, lahko vložijo novo tožbo, s katero zahteva naložitev denarnih sankcij. Če pa Komisija ni bila obveščena o ukrepih za prenos direktive, lahko Sodišče na predlog Komisije sankcije naloži že v prvi sodbi.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jaroslaw Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

